

РЕШЕНИЕ

№ 1208

гр. София, 08.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 100-ЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АЛЕКСАНДРИНА ПЛ.
ДОНЧЕВА

при участието на секретаря АЛБЕНА Г. МАРИНОВА
като разглежда докладваното от АЛЕКСАНДРИНА ПЛ. ДОНЧЕВА
Административно наказателно дело № 20231110216938 по описа за 2023
година

Производство по реда на чл. 145 от АПК, вр. чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по повод жалба на А. Н. М., ЕГН: *****, чрез пълномощник, срещу Заповед за задържане на лице за 24 часа с рег. № 2303з-1242 от 01.11.2023 г., издадена от Иван Славков – старши полицаи при 04 РУ СДВР.

Според жалбоподателя, в атакуваната заповед не са посочени фактите, въз основа на които административния орган я е издал. Твърди се, че не е било налице основание за издаване на заповедта, тъй като към момента на задържане липсват данни за възможно престъпление, към което да е съпричастен жалбоподателят. Изложени са подробни съображения в подкрепа на искането за отмяна на обжалваната заповед.

В открито съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя се явява и поддържа жалбата, като моли в полза на адвоката да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение в минимален размер на основание чл. 38 от ЗАдв за оказана безплатна правна помощ.

Въззиваемата страна, редовно призована, явява се. Оспорва жалбата и

моли за потвърждаване на обжалваната заповед за задържане на лице.

Съдът, като разгледа направените възражения и приложената административна преписка, приема за установено от фактическа и правна страна, следното:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

С атакуваната Заповед за задържане на лице за 24 часа с рег. № 230зз-1242 от 01.11.2023 г., издадена от иван Славков – старши полицай при 04 РУ СДВР, А. Н. М., ЕГН: ***** е задържан за срок от 24 часа на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, като в заповедта, в графа „фактически и правни основания за издаване на заповедта“ е посочено единствено „ДП 1814/23 г. във връзка с чл. 198 от НК“.

При това лаконично фактическо и правно описание на основанията за задържане на жалбоподателя, настоящият съдебен състав приема, че не е необходимо да извършва по-нататъшна проверка за законосъобразност на заповедта, тъй като е очевидно, че същата не отговаря на базисно изискване на закона към нейното съдържание.

Съгласно чл. 72, ал. 2, т. 2 от ЗМВР освен правното основание за задържане, като задължителен елемент от съдържанието на заповедта, са и фактическите предпоставки за задържането. Това означава в заповедта, макар и в кратък вид, да са изложени мотиви и фактически обстоятелства, поради които е било предприето задържането на дадено лице. В конкретния случай, видно от заповедта за задържане е, че в същата е посочено като правно основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, но липсва фактическа обосновка на предприетата намеса в правната сфера на жалбоподателя А. М.. При това положение, не само че не е съобразено законовото изискване за мотивировка на заповедта за задържане, но и настоящият съдебен състав се оказва поставен в невъзможност да осъществи проверка по същество, относно наличието на обстоятелствата, поради които органите на МВР са предприели задържане спрямо М.. Видно от материалите по делото е, че на А. М. е връчен формуляр, съдържащ описание на правата на задържаното лице, както и че по отношение на същия е осъществен обиск, но липсват каквито и да е доказателства за това, на жалбоподателя да е бил връчен друг документ,

съдържаща информация относно фактическите предпоставки за неговото задържане. При това положение следва категоричният извод, че правото на защита на жалбоподателя е било ограничено, а заповедта за задържане е незаконосъобразна. По тези мотиви съдът приема, че е налице основание за отмяна на обжалваната заповед. При това положение в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноси, за присъждането на които е направено своевременно искане. Видно от доказателствата по делото е, че жалбоподателят е заплатил държавна такса в размер на сумата от 10,00 лева, както и че по отношение на него е оказана безплатна правна помощ на основание чл. 38, ал. 1, т. 3, пр. 2 от Закона за адвокатурата. При това положение в полза на адв. Е. Н. Н. – САК следва да се присъди сумата от 750,00 /седемстотин и петдесет/ лева, за заплащане на която следва да бъде осъдено МВР. В полза на жалбоподателя следва да се присъди сумата от 10,00 /десет/ лева, за присъждането на която следва да бъдат осъдени МВР.

По тези мотиви и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, вр. 72, ал. 4 ЗМВР съдът,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за задържане на лице за 24 часа, а именно на А. Н. М., ЕГН: *****, която заповед е с рег. № 230зз-1242 от 01.11.2023 г., издадена от иван Славков – старши полицаи при 04 РУ СДВР.

ОСЪЖДА МВР, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, да заплати на А. Н. М., ЕГН: *****, сумата от **10,00 /десет/ лева**, представляваща направени във връзка с производството по делото разноси за държавна такса.

ОСЪЖДА МВР, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, да заплати на адв. Е. Н. Н. - САК, с ЕГН: *****, сумата от **750,00 /седемстотин и петдесет/ лева**, представляваща разноси за адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на основание чл. 38 от ЗАдв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд - София град, в четиринадесетдневен срок от

съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____